

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Риб. Домі, на ринку вулиця Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

САККО Й ВАНЗЕТИ ГОЛОДУЮТЬ.

Італійські революційні робітники, Сакко й Ванзети, що вже сьомий рік чекають смерті в американській тюрмі, проголосять голодовку страйку на знак протесту проти тайного ведення розслідування їхньої справи губернатором Фулером.

Сакко й Ванзети мали вже вмерти ще місяць на електричному кріслі. Десятки тисяч телеграм від різних організацій та від людей різного соціального стану наспило до губернатора стейту Мессачусетс, Фулера, щоб спинити кару смерті та розслабити справу. Фулер примушений був уступити цьому масовому протестові, спинив виконання смерті на місяць і почав переводити розслідування. Але як він переводить це розслідування? Переводить тайно. Чому? Адже ж судили Сакка й Ванзети вночі, ця справа тиньється вже майже сім літ, про неї знає цілий світ, проти неї він протестує, й при чому тут тайне судство.

Коли переводиться заховане від людей, від обвинувачених і від їх оборони тайне судство, то шкідливо певно треба сподіватися, що воно нічого не вислідить, що воно вмісно тайно провадитиме, щоб щось в цьому скандальному засудови заховати. Сакко й Ванзети не просять помилування чи прощення, але вично розслідування і повного викриття справи. Очікуючи з дня на день смерті майже сім літ — вони пережили муку страшилки за саму смерті. Ім тепер смерті не страшна й вони перед смертю хочуть, щоб шпійний світ знав, що вони, коли умруть, то вмерли не за присяганий їм грабунк грошей з замордованим касиром, але за революційну ідею, за те, що вони були активними оборонцями робітничої справи, що їх рабінниками зробив суддя Таер та наняти американськими капіталістами недолюдики.

Тому вони голодують страйком протестують перед цілим світом проти тайного судства. Сакко й Ванзети не бояться явного судства, вони не мають що ховати, але навпаки, вони хочуть публічності. Чому ж губернатор, представник влади, ховає своє судство перед світом?

Вже це одно говорить нам багато. Говорить нам, що в цій скандальній справі американська влада хоче сховати перед світом правду.

КАЇНЕ, ДЕ БРАТ Твій?

В Кракові ось вже рік томляться в тюрмі десятки українських студентів, робітників і селян. Преса доносила, що недавно їм вручено акт обвинувачення й в осени має відбутися суд. Обвинувачують їх в шпійнажі "на користь чужої держави". Це є вкази тої афері дефензиві, що минулого року через неї нароблено стільки крику по цілому світі про українську шпійнажу в Галичині й коли було арештовано в Галичині сотки осіб: української інтелігенції, переважно студентства, селян та робітників. Потім відкрилося, що це вимудана польською дефензивною махінацією, бо тоді йшов спір між Польщею та Німеччиною. Потім приєхали до цього ще й Радянський Союз, однак нічого нікому не доказано, багатьох вичини прийшлося звільнити, але щоб не "погратитися" перед світом, кілька десятків Українців затримано в краківській тюрмі, яких невдовзі судитимуть за шпійнажу.

Недавно судили також Українців за шпійнажу на Познанщині. Обвинувачени сидли по 15 місяців до суда і навіть шляхетський суд признав, що сидли даремнісно і випустив їх на волю. Недавно в Луцьку суд засудив кілька десятків українських селян на поперх 700 років тюрми, а двоох на досмертну вказіцію. Невдовзі там же в Луцьку знову судитиме польський суд кількадесят українських селян. В квітні арештовано в Галичині "за державну зраду" Степана Гальока. Пого тримали шпійні рік в тюрмі й катували, щоб вимусити зізнання. Коли привели на суд, він був так скатований, що суддя відслав його до шпиталю. Суд встановив шкідливу невинність Степана Гальока й виправдав його, але випустити з тюрми вже не було кого, бо він умер там від мук.

Скільки такого можна навести?

А тимчасом, як ми вже про це писали, у Кракові зібрався в половині червня з'їзд петлюрівців. Краківська польсько-шляхетська газета "Час" дуже широко розписується про цей з'їзд. Перш всего вона зазначає, що "шановними гостями" на цьому збіговиську шляхетських наймитів були присутні від польської влади — начальних відділу соціального забезпечення краківського воєводства пан Квятковський, як представник воєводи — радник Марж, бувший великий землевласник на Україні граф Поточкий; голова центрального українського комітету у Варшаві пан Н. Ковальський.

Перед початком нарад були вислані телеграфічні привітання й подяки президентові польсько-шляхетської республіки Мосціському й маршалкові Пласудському. В цих телеграмах з'їзд виславив гарячу подяку за гостинність, яку дає польська шляхта петлюрівцям на території Польщі. І тільки після цього вислано телеграму до сміткового "українського уряду" в Парижі.

З доповідями виступали: п. Мурський (вирок-Галичанин) та петлюрівський полковник від погромів Доценко.

Над чим же той з'їзд радив?

Жажд місяця в газеті наводили всі ті ухвалені з'їздом резолюції, що їх подає шляхетський "Час". Всі резолюції є ніщо інше, як подлі брехні й доноси на радянську владу, на цілу Радянську Україну й рабська хвала польській шляхті. Є ще в тих резолюціях погрози національним меншостям України, що їх чекають погроми, як тільки петлюрівщина знову під проводом пана Пласудського прийде на Україну. А закінчуються резолюції закликом до "усієї української еміграції і її

політичних провідників і орудників" ставати разом зі шляхтою до боротьби проти Радянської України.

Ось як петлюрівські каїни зібрався в Кракові та яку рабську хвалу співають найбільшому катові українського народу — польській шляхті. А в казках краківської тюрми, як і в тюрмах Львова, Рівного, Дубна, Варшави — томляться, вмирають від катів, тисячі найкращих синів українського народу.

Тай так і проситься на уста оте бібайне запитання до всіх петлюрівців — чи то в Кракові, чи у Варшаві чи навіть по цей бік океану: "Каїне, де брат твій?"

Газети також повідомляють, що краківський з'їзд петлюрівців був лише вступом до петлюрівського з'їзду у Варшаві, що має незаборою там відбутися.

Цікаво, чи віннігеські петлюрівці пішуть на цей з'їзд свого представника, чи ограничатимуться лише привітною телеграмою?

ЛІДЕРИ КУМІНТАНУ ЗРАДИЛИ ІДЕЇ Д-РА СУН ЯТ-СЕНА.

Вдова д-ра Сун Ят-Сена, основоположника китайської народної партії і провідника китайської революції, виступила з ЦК Кумінтану, усунулася від політики, бо лідери партії перетворили Кумінтан в зброю імперіалістичної кліки. Генерали Чан Кай-Ши, Тан Чен-Ши, Фен Ю-Сян і цілий ряд інших зрадників принесли д-ра Сун Ят-Сена, зрадили китайську революцію, спинили визвольну війну проти чужинських імперіалістів та півничих генерал-бандитів, а почали на захопленій ним території розстрілювати робітників та селянських провідників, заборонити їхні організації — обуренди свою зброю проти працюючих мас китайського народу, як тільки він захотів покушати обійняти дождогодану волю.

Дружина покійного Сун Ят-Сена каже, що революція повинна бути соціальною, що змінила-б цілі основи будови сучасного суспільства, а тимчасом китайська революція перетворилася лише в зміну уряду, як по суті нічого не змінюють у відношенню до працюючого народу.

ЗНОВУ ШУКАЮТЬ ОРІЄНТАЦІЇ.

"Українські "самостійники", почувши запах наближення війни проти Радянського Союзу, не можуть самостійно встояти на своїх ногах і починають шукати орієнтації, щоб на когось спертися.

Перемішальський "Укр. Голос", що більше підлаблюється гетьманській орієнтації, пише:

"Залишився гурток політичних бадачів (на шість, нечисленний), що свою політичну діяльність обмежили до меланхолического про орієнтацію. В останніх тижнях під враженням англо-польської махінації напружено наші наголос орієнтації дотримує свій курс на свій мані. І так як кілька літ тому готові були на шибениці повісити кожному, що поважиться сумніватися в прихильність Ллойд-Джорджа до України і безперечне спасення з його ласки, так сьогодні гурми клянуть на Англію".

Сам же "Укр. Голос" орієнтується на гетьмана Скоропадського, скоропадський же Микола Миколаєвич, Микола Миколаєвич на Англію і т. д.

Тому "Укр. Голос" бажав би, бо "українське питання в його цілому обсязі може бути тільки розв'язане у війні", але гетьманці ще не з'організувалися, тому їхня орієнтація така, щоб війна ще дещо зачекала.

А от галицькі радикали готові зараз до війни проти Радянського Союзу. Іхня орієнтація безпосередньо на англійських консерватів — як це Січачинський цього не передав? "Громадський Голос", орган радикалів, пише:

"На випадок нової світової війни може знову прийняти таку хвилю, в якій українські працюючі маси прийнуть знову до слова, і зачнуть самі без опікунів рішати про свої справи так, як це вже недавно було. І тільки на той слушний час, який прийти мусить, і на ці власні сили, у власних справах будуть тоді свідомі і без опіки рішати, може сьогодні орієнтуватися без помилки українська працююча громада".

"Власні сили" ту подані тільки для декорації, але дуже невдало, бо зараз же далі в тому самому реченні — "і зачнуть самі без опікунів рішати про свої справи так, як це вже недавно було" — повно брехні.

Ну, а ми вже знаємо, як то "недавно було" "без опікунів". Опікунів не було, але були опікунки. І тому що їх було аж забагато, на тих опікунках полеклися гетьманці, петлюрівці, петрушевичів, радикали й інші орієнтаційники. Почекаються вони на них і цим разом.

Петлюрівці також орієнтуються, але на всі боки. Вони студіювали українську літературу, знають С. Руданського й кажуть, як та баба: "Треба вєсди прийтєа мати". Тож до румунської церкви на панакхиду по Петлюрівці, чуть польський консулят, а коли російські монархисти правлять панакхиду в російській церкві в Парижі по 20-ох "убієнних" білогвардійцях, "уряд" Андрія Лівчицького посилає на ту панакхиду свого "міністра закордонних справ" Яна Токаржевського.

З цього бачимо, що "наші самостійники" не можуть ані хвилини самостійно встояти, але все орієнтуються.

А що не знати, в якому царстві прийдесть вік свій коротати — вони орієнтуються на всі боки. Колись ім за це будуть в тих боках ребра тріщати.

АЛІАНТИ ЗБРОЯТЬ НІМЕЧЧИНУ.

Орган Комуністичної Партії Німеччини "Роте Фане" пише, що буржуазні дипломати з Чемберлейном на чолі обмірковували в Женеві не тільки теоретичний бік протирадянського бльоку, але й практичну роботу цього бльоку і роллю Німеччини в ньому.

Оце головні точки проекту реформи німецької "райхсверу", які говорять сами про себе. З них пробивається велика й справді "демократична" дбайливість, з якою ці дипломати думають про робітництво на випадок "страйку й неспокою". Для нагдування страйкувчих вже заздалегідь стоять панцирні потяги, навантажені "поживою для робітників": оловяними кулями, ручними гранатами і подібними іншими присмаками.

За 6 тижнів має відбутися повільно конференція міністрів заграничних справ всіх держав, зв'язаних Льокарнським пактом, в якій візьмуть участь також військові експерти. На ній дадуть всі ті держави свою згоду на вище наведений проект "реформи" німецької армії, а також устать зобов'язання країні відносно переїзду військ на випадок збройної інтервенції Ліги Націй або нападу на одного члена Ліги.

Чи треба-ж тут кращого доказу на те, як сердечно брешуть буржуазні дипломати між ними й Штрессман, коли вони "наірушніше заявляють", що ім нічого не відомо про якубуть протирадянську коаліцію?

А проте вся соціал-демократична зграя не перестає замислювати очей робітництво, за певниючи його, що імперіалістичні "мироворці" й не думають навіть нічого про війну проти Радянського Союзу!

Більш нікчемної зради годі собі хіба й уявити! І. К.

ВСЮДИ ЧЕРВОНА НЕБЕЗПЕКА.

І всюди "рука Москви".

Як тільки десь щось станеться: страйк, локат, сутинка з поліцією, засуд, розстріл — все це рука Москви.

Судив суд у Відні монархистів за вбивство соціалістів і оправдан (інакше й не могло бути); збунтувалися проти цього гламу робітники — це рука Москви.

Ой, ой, ой! Вже кажуть, що арештовано у Відні багато Росіян, вже хтось бачив, як Росіянє мішкамі з Москви до Відня гроші носили, вже кажуть, що жінка якогось російського доктора у Відні більшовицькі бакцил розповсюджувала, від яких... будинок "справедливості згорів". Страшна "рука Москви".

"Нога Москви".

Англійська воєнна ескадра відвідала недавно Балтійське море. Зробила дружню візиту балтійським державам, суцількам Радянського Союзу.

Зайшла вона й до Осло, столиці Норвегії. А в Норвегії, як і в інших країнах є комуністична партія. Видала комуністична партія, за підписом свого голови, Фуруботена, прокламицію в англійській мові та розповсюдила їх між матросами англійської флотії. В тих прокламиціях каже:

"Коли вас пошлють до Китаю, приєднайтеся до революції. Коли вас пошлють до Радянської Росії, підніміть червоний прапор, з'єднайтеся з руськими товаришами й віддайте

СКАЛКИ ЖИТТЯ.

"БЮТИ КОНТЕСТ" В ЦЕРКВІ П ШО З ТОГО ВИПШЛО.

Невелика майнерська кемпа в Мейкс віваті, Огайо, й велика методистська церква там же. В перші відбувалася кошкова забава. Вся молодь кемпи присутна на ній.

При кінці забави лишається ще один великий кейк. Що з ним робити? Пораділися й рішили: віддати найкращій дівчині.

Але хто з присутніх дівчат — найкраща?

В Америці такі питання вирішуються легко — через "бюти контест".

Як же його перевести? Розуміється, голосуванням — цента голос. Дохід — "госпо-богу твоєму", а кейк дівчи-

нила за собою двері, що аж вікна "спаси і помилуй" заспівали. На другий день прийшла Опал Литла до школи. Прийшов до школи й брат Еви Джонс, Ралф. Ева Джонс не прийшла до школи, бо цілу ніч з досади плакала й рано мала заплюди очі.

Як вийшли зі школи, Ралф, брат Еви Джонс, сказав до Опал Литла, що вона негарна, що її далеко до його сестри, що вона не повинна була виграти кейка, що... він має симпатію до "knock her bloek off" і зробити її блончиком, щоб вона більше ним кейк не вигривала.

Опал була з побожних дівчат, ходила не тільки до церкви, але й до "Sunday school". Недовго думаючи — схопила Ралфа за "боже пощиття" (за чуба), набрала те місце, яким говорять отченаш, не забула й того, звідки ростуть ноги — й пустила.

Ралф побіг до батька з плачем.

Перепрошав: я забув познакомити вас з кваліфікацією родичів цих молодих героїв.

Батько й брат Опал Литла — були майнерськими робітниками, а батько Еви й Ралфа Джонсів був бізнесменом, сторником.

Прийб Ралф до свого батька до склепу й розказав з плачем, що сталося.

На дворі тимчасом, поки Опал чубила Ралфа — зібрався шкляр, прибіг егомосьць й брат Опал, що йшов з майни з роботи. Батько також чимчикував вже з дому.

А зі свого склепу вишов містер Джонс. Як тільки вийшов — почувся стріли. Перша куля простріла понад голову егомосьця і застригла через дорогу в барбер-шопі.

Друга заляла в ширки батька дівчини Опал Литла. Третя пробрала дірку в костюмці руки брата щасливо-нещасної дівчини — Опал.

Що було далі? Сухі формальности: батька й брата дівчини Опал Литла забрало до шпиталю; Джонса арештували, але випустили під 1,000 доларів залогу.

А егомосьць Лайбергер порадив обов дівчатом і їх "світгартам" сторонитись одні від других і не говорити між собою.

В якому тестаменті, в старому чи в новому, егомосьць вичитав таку братню пораду — невдоволю.

УКРАЇНСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ У ЛЬВОВІ.

Дня 18 червня відбулося у Львові публічне віче в справі вивіщення українського шкільництва польською владою. По вичогошенню промов і по прийнятті протестуючих резолюцій, учасники віча ухвалили походом до середини міста, щоб задемонструвати проти нагикни на українське шкільництво. Однак сконспірована поліція напала на демонстрантів і почала прикладами розганяти зібраних. Кількох студентів і робітників поранено.

Петлюрівці певно вислідять за не подяку Пласудському.

Тихо, про це не вільно говорити. Мейн.

ЯК ПЕРЕХОДЯТЬ ВИБОРИ ДО РАД В ГАЛИЧИНІ.

В деяких місцевостях Західньої України вже відбулися вибори до автономних тіл. Про виследи тяжко орієнтуватися, бо в самій акції панував великий хаос. УНДО, яке видало спеціальний комунікат, що його членам не вільно входити в ніякі компроміси з польськими партіями, хіба тільки з Жидами, в практиці не придержується того. Наприклад, в Святині збльковували польські партії табору Пласудського, жидівські націоналісти і УНДО. В деяких округах літні лівичі перепали тільки тому, що в останній хвилі прийшла на поміч поліція, арештуючи кількох виборців, а тимчасом перейшло кілька голосами УНДО. В деяких місцевостях старости терором і злякуванням переперли хлібоїдів. Славетні польські вибори в повному ході.

Ева Джонс також вийшла з церкви, але так смачно причичи.